

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

Tekst: Sjaak de Jong

Foto's: Maurice de Jong en Fritz Heiler

Melanine deel 5

Na 4 stukjes geschreven te hebben over de zwart- en bruinserie, in de volksmond ook wel de vol gemelaniseerde kleurkanaries genoemd, komen wij vanzelfsprekend terecht bij de andere twee gemelaniseerde groepen van de kleurkanaries, namelijk de Agaat en de Isabel.

Bij beiden wordt er door een mutatie melanine verminderd en spreken we dus van gereduceerd melanine. Onze organisaties in Nederland hebben gekozen voor een bijstelling van de standaardeisen voor de zwart- en bruinserie, dit geldt NIET voor de agaatserie en slechts gedeeltelijk voor de isabelserie, maar deze serie komt in een volgend artikel aan de orde.

Ik ben volledig akkoord met de voor ALLE gemelaniseerde vogels geldende typering zoals weergegeven in de standaardeisen van de NBvV en de ANBvV namelijk:

- Duidelijke lengte bestreping over het gehele lichaam vanaf de snavelbasis naar de staart
- Symmetrische bestreping in rug en flanken
- Geen zichtbare Feomelanine bij intensieve exemplaren
- Slechts beperkte, zo minimaal mogelijke waarneembare, Feomelanine bij schimmelvogels
- Egale en zuiver van tint zijnde grondkleur en/of lipochroomtint
- Geen zichtbare schimmel bij intensieve vogels en korte fijne schimmel bij schimmelvogels.

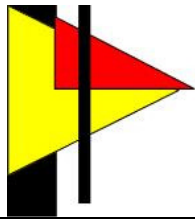
Wel moet er op deze regelgeving een uitzondering worden gemaakt bij vogels uit de bruinserie, waarbij de bruinschimmels maximaal Eu-en Feomelanine moeten laten zien. Terwijl er bij de intensieve vogels met en zonder Feomelanine wordt gevraagd. Hiermee doelend op de bruinverdringende optische blauwfactor en de al volop besproken Azulfactor.

Bij de agaatkanarie treedt er door een mutatie een gedeeltelijke reducering op van de Feomelanine. De Feomelanine bevindt zich altijd aan de randen van de veren, waardoor deze lichter worden (omzoomd). In principe wordt dus de zwarte eumelanine niet aangetast en krijgt de vogel zijn maximaal zichtbare baardtekening. Ook zal de optische blauwfactor hier aanwezig moeten zijn, zie prima artikel van Theo van Kollenburg in "Onze Vogels".

Toch denk ik dat bij deze decennia-oude agaatmutatie ook door de liefhebbers veel met de eumelanine is gewerkt, de vogels zijn zwarter en ik durf niet met zekerheid te zeggen dat er totaal niets met de eumelanine is gebeurd. Over het agaat eumelanine is er trouwens geen verschillend inzicht en moet de vogel voldoen aan de volgende criteria:

- Zwarte uitmontering in rug en flankbestreping, waarbij de melanine ONDERBROKEN is en fijner dan bij de zwart- en bruinserie moet zijn. Anders gezegd is er eigenlijk ten opzichte van de oude standaard alleen veranderd dat de vogel een duidelijker flanktekening moet laten zien! Dit uit zich in een relatief zwaardere bestreping omdat immers beter zichtbare flankbestreping hiermee samen gaat. Tot zover is er ook geen discussie.

Het probleem, vooral in de toekomst, zal zich in Nederland, maar vooral internationaal uiten met betrekking tot de Feomelanine. De hoeveelheid van de aanwezige Feomelanine bepaalt in samenwerking met de lipochroomkleur de egaliteit en kleurdiepte van de vogel. Nederland heeft met kleurdiepte en egaliteit altijd model gestaan in de wereld. Als voorbeeld denk ik nog terug aan mijn vriend Jos Lazeroms (helaas overleden) in de agaatgeel en mannen als Piet Morel en Piet Nicolai in de agaatrood, die deze vogels optimaal met kleurdiepte konden brengen. Vogels waarbij de melanine vanaf de snavel vertrok, waarbij alleen de flanken goed zichtbaar waren. Dus de hele bestreping met de huidige standaardeisen van de Agaat moet iets duidelijker en iets breder zijn.

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

Een agaat zonder of met nauwelijks aanwezige Feomelanine wordt in totaliteit geheel te licht van kleur en mist de groenachtige tint in het geel en de zwartachtige tint in het rood.

Vooraf in de agaatserie worden verschillende gemuteerde vormen zonder Feomelanine gevraagd, maar deze moeten volgens mij totaal NIET worden gebruikt in onze klassieke vogels! Hierover later meer bij de behandeling van de uit de gemelaneerde kleurkanaries voortgekomen mutaties.

Wel belangrijk om op te merken is dat de schimmel vogels in de agaatserie en ook de isabelserie volledig anders worden beoordeeld dan vroeger. Bij deze vogels zijn in die tijd altijd de POPJES met een zachte egale grondkleur met een vaak iets grove schimmelverdeling hoog gewaardeerd.

Nu moeten we echter met de mannen op de wedstrijden spelen, omdat we een DIEPE grondkleur (mannen eigenschap) en zeer fijn verdeelde schimmel vragen.

De agaatmozaiek kanarie tot slot moet een goede, scherpe mozaiektkening in geel of rood lipochroom laten zien met een zo helder mogelijke uitmonstering.

Zoals al besproken zullen deze vogels de Monomelanine of Azuulfactor bezitten.

Agaat geel intensief

Agaat rood mozaiek type 2